

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta m. W.

z udziałem J.K.

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 marca 2021 r., sygn. akt IV Ca (...)

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od Skarbu Państwa - Prezydenta m. W. na rzecz J.K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z 4 marca 2021 r., zaskarżając to postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnego rozpoznania skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne: Czy w świetle art. 778, również w zw. z art. 779 Kodeksu Napoleona (dalej:

KN) możliwym jest uznanie, że wystąpienie o wydanie pozwolenia na budowę może być potraktowane jako czynność, którą względem nieruchomości należącej do spadku może podjąć tylko spadkobierca (dziedzic) i w związku z tym, którą można poczytywać jako dorozumiane (niewyraźne) przyjęcie spadku?

W odpowiedzi na skargę uczestniczka postępowania wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu na okolicznościach mieszczących się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02 i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym (postanowienie Sądu Najwyższego z 10 grudnia 2020 r., I CSK 19/20).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne nie czyni zadość tym wymaganiom. Po pierwsze, z treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie wynika, aby w zakresie przedstawionego zagadnienia prawnego

istniały w orzecznictwie lub doktrynie wątpliwości ani możliwe do przyjęcia rozbieżne interpretacje prawne. Autor skargi nie przedstawia również własnej argumentacji, prezentującej odmienne racje jurydyczne stojące za potencjalnie rozbieżnymi interpretacjami. Po drugie, przedstawione zagadnienia nie mają charakteru uniwersalnego, ale jest ściśle osadzone w stanie faktycznym stanowiącym podstawę zaskarżonego postanowienia. Skarżący domaga się w istocie dokonania oceny prawidłowości zastosowania przez Sąd Okręgowy przepisów art. 778 KN oraz art. 779 KN, a uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ogranicza się do forsowania jednego poglądu - odbiegającego od stanowiska Sądu Okręgowego. Po trzecie, trudno wyeksponowane w skardze zagadnienie uznać za nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie. Obszernie na temat spadków wakujących i niewyraźnego przyjęcia spadku na tle art. 779 K.N. Sąd Najwyższy wypowiedział się ostatnio chociażby w postanowieniach: z 18 maja 2019 r., I CSK 347/18 oraz z 13 maja 2021 r., I CSKP 1/21.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 p k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz stosownie do art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) obciążył wnioskodawcę kosztami postępowania kasacyjnego.